

י"ש ומה סוד אותיות י"ש מתיבת 'וישכב', חֲכָמָה מֵאֵין אלא הוא סוד החכמה הנקראת אין מאחר שהיא יוצאת מהכתר הנקרא אין, דהיינו שהאדם העוסק בחכמת התורה הוא מקבל הארה מהחכמה. דְּבִאֲתֵר דְּשִׁכְנִיתָא עֲלָאָה תִּפְּן, חֲכָמָה תִּפְּן והגם שהנה האדם העוסק בתורה הוא אחוז ב"א, וא"כ איך הוא מקבל הארה מהחכמה עוד בטרם שהוא קיבל הארה מהבינה, אלא הוא בגלל שבכל מקום שהשכינה העליונה בינה נמצאת גם החכמה נמצא עימה, ומשום כך הוא זוכה להארה מהחכמה שכלול בו הבינה. וּבְגִינָה אֶתְמֵר, (משלי ח) לְהִנְחִיל אֶהְיִי י"ש ומשום כך נאמר 'להנחיל אהבי יש', דהיינו שאוהבי ה' העוסקים בתורה הם זוכים לחו"ב שהם בסוד יש, דהיינו שהבינה כלולה בחכמה הנקרא יש מאין (רמ"ק). וְהֵינֵנו (שמות כ) וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֻלָּפִים לְאֶהְיִי. מִסְטָרָא דְאַהֲבַת

אור הרשב"י

ונשמה דאצילות ונשמה דנשמה דאצילות ולא הגיד לי.

ופעם אחרת א"ל דרך סתם כי מי שיש לו תנין על האותיות שלו שהוא מן אצילות. והנה כל כ"ב אותיות אלו של בחי' הנפש הם המורים על תקון הנפש וחסרונה. כי כפי מה שחסר ממנו כך תעלים הנפש מלצייר במצח אותם האותיות, ולא יהיו מתגלים ובולטות רק האותיות המתוקנות בלבד, והם יהיו מאירות ואחרות החשוכות הם חסרים ולכן הם נעלמים. והנה כל האדם שישאל על ענין זה מן החכם הבקי בחכמת הפרצוף ואין האותיות ניכרות כלל במצחו. הענין הוא שכבר נגזרה עליו מיתה ח"ו שימות באותם

נציעה והחזרה והעלם. ודבר זה נמבע בהם בטבעו ממש.

והנה כל אלו האותיות הנזכרים אין גלויים אלא במצח האדם. וטעם הדבר הוא, לפי שנודע שטעמים ונקודות ואותיות הם בג' ראשונות, ובחינות האותיות הם בבינה. ולכן אין יכולת בגלוי אותיות אלא עם הבינה ששם הוא מציאות האותיות, כנזכר בתיקונין. ולכן אין הבינה מגלה האותיות רק במקומה ובחלקה שהוא מצח האדם. וא"ל טעם אחר כי במצח שם הוא כח גלוי הדינים למעלה ב"א כנו' באדרא. ולכן אינם מתגלים אלא במצח. גם יש סימנים אחרים להכיר במי שיש לו נפש דאצילות ורוח דאצילות

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

חֶסֶד וזהו מש"כ 'ועושה חסד לאלפים לאהבי', דהיינו שהקב"ה משפיע לאוהבי ה' חסדים מצד החסד הנקרא אהבת חסד שהוא מקבל מהחכמה. **וַיֵּשׁ דְּאִיהִי חֲכָמָה לִימִינָא, דְּהָכִי אוּקְמוּהָ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים. וּבְגִין דָּא, לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ** כי הנה החכמה הנקרא יש הוא בקו ימין מעל החסד, ומשום כך אמרו חז"ל שהרוצה להחכים ידרים [קב], דהיינו שהוא ידרים לקו הימין של החסד ועי"כ הוא יזכה לחכמה, ומשום כך נאמר 'להנחיל אהבי יש', דהיינו שאוהבי ה' זוכים לחכמה הנקרא יש דרך החסד, מאחר שבו הם עוסקים בטוד 'ותורת חסד'.

במדה שהאדם מודד בה מודדים לו

תָּא חַוִּי בְּרִזִּין סְתִימִין, בְּמִדּוֹת דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא,
הָהִיא מְדָה דְּמִשְׁתַּדְּלִין בָּהּ, וְדִכְרִין בָּהּ, עָלָה
אֶתְמַר, בְּמִדָּה שְׁאָדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ בא וראה כי בסודות הנעלמים של מידות הקב"ה יש מידה שאם אדם עוסק בה ומזכיר אותה אז נאמר במדה שהאדם מודד בה מודדים לו, דהיינו שאם הוא עוסק במידת החסד וגומל חסדים או עוסק במידת הגבורה ומתגבר על יצרו וכדו', אז כמו שהוא השפיע ע"י מידותיו הטובות שפע

אור הרשב"י

שנאמר: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד. והא רבי יהושע בן לוי אמר: שכינה במערב! דמצדד אצדודי. אמר ליה רבי חנינא לרב אשי: כגון אתון דיתביתו בצפונה דא"י – אדרימו אדרומי. ומנא לן דבבל לצפונה דארץ ישראל קיימא? דכתיב: מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ.

שליש יום, וצריך תיקון גדול והלואי שיועיל לבטל הגזרה ההיא.

[קב] כדאיתא בבבא בתרא דף כה עמוד ב' אמר רבי יצחק: הרוצה שיחכים – ידרים, ושיעשיר – יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום; ורבי יהושע בן לוי אמר: לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לשכינה וכך משפיעים לו את שפע שכרו (רמ"ק). **וְשִׁבְעִין אַנְפִּין לְאוֹרֵי־יְתָא**
וְאִפִּילוּ שִׁכְבְּר בִּיאֲרוֹהוּ בְּאוֹפֶן אַחֵר מִכָּל מְקוֹם שִׁבְעִים פָּנִים לְתוֹרָה וְהַכֹּל אִמֶּת, וְהָאִי
אִיהוּ (שם) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי, תִּזְכֹּר אֶת
שְׁמִי מִיְּבֵעֵי לֵיהּ וזהו מש"כ 'בכל מקום אשר אזכיר את שמי' ולכאורה קשה
 שהיה צריך לומר תזכיר את שמי מאחר שהכוונה שישאל מזכירים את שמו, ולמה נאמר
 'אזכיר' שמשמע שהקב"ה בעצמו מזכיר את שמו. **אֵלֹא בְּהִתְיָא מְדָה**
דְּאֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי, בְּהִתְיָא מְדָה אָבּוּא אֵלֶיךָ וּבִרְכָּתֶיךָ
 אלא פירושו שבאותה מידה שתעסוק בה למטה אז אני אזכיר את שמי בכדי להשפיע
 לשכינה, ולכן באותה מידה אני אבוא אליך וברכתיך ואשפיע לך ממנה שכן מדה כנגד מדה
 (רמ"ק). (ע"כ רעיא מיהמנא).

זהר

רבי יהודה מקשה על דברי שלמה המלך

עַל פִּי הַגּוֹרֵל תִּתְחַלֵּק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לְמַעֲט. (במדבר כו) **רַבִּי**
יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (קהלת א) **יָדַעְתִּי כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה**
הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם, עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִפְּנֵי אֵין
לְגַרֵּעַ וְגו' לבאר את מש"כ על פי הגורל וגו' והקדים לבאר את מש"כ ידעתי וגו'.
שְׁלֹמֹה מִלְּפָא, דְּחִבְמַתִּיה יִתִּיר עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, לֹא
יִדְעָנָא כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם,

הלימוד היומי

וַאִיהוּ אָמַר יִדְעָתִי, מַה דִּלָּא יִדַּע בַּר נֶשׁ אַחֲרָא וּשְׂאֵל רַבִּי יְהוּדָה שֶׁהֵנָּה דְּבָרֵי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ שֶׁהִיטָה חֻכְמָתוֹ יִתְרָה עַל כָּל שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם לְכַאוּרָה הֵם מִיּוֹתָרִים, כִּי וְכִי אֲנִי לֹא יוֹדְעִים שְׂכַל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם, וְאִם כֵּן לְמָה אָמַר שְׁלֵמָה יִדְעָתִי שֶׁמִּשְׁמַע שֶׁרָק הוּא יוֹדַע וְהַשָּׂאֵר לֹא יוֹדְעִים מִזֹּה.

הקב"ה ברא את הבריאה מתוקנת

אֵלָא וְדָאִי שְׁלֵמָה מֶלֶכָּא חֲכָמְתִּיה סִלְקָא עַל כָּל בְּנֵי עֵלְמָא, וְמָה דְּאִיהוּ יִדַּע לֹא יִדְעִי כָּל שָׂאֵר בְּנֵי עֵלְמָא וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵלָא בְּאֵמַת וְדָאִי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ חֻכְמָתוֹ עֲלֵתָה עַל כָּל חֻכְמַת

בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי מַה שֶּׁהוּא יִדַּע שָׂאֵר הָעוֹלָם לֹא יִדְעוּ. תָּא חַוִּי, שָׂאֵר אוֹמְנֵי דְּעֵלְמָא, כִּד אִיהוּ עֶבֶיד עֶבֶידְתָּא, אֲשֻׁנָּה בִּיה, וְאַסְתָּכֵּל זְמָנָא וְהִתְרִין זְמָנִין וְעֶבֶיד לִיה, וְלִבְתָּר אוֹסִיף עֲלִיה, אוֹ גֵרַע מִנִּיה בָּא וְרָאָה אֶת בִּיאור הַפְּסוּק, כִּי הֵנָּה שָׂאֵר הָאוֹמְנִים שֶׁבְּעוֹלָם כֹּאשֶׁר הֵם

עוֹשִׂים אִיזוֹ עֲבוּדַת אוֹמְנוֹת הֵם מְשַׁגִּיחִים וּמִתְּבוֹנְנִים בָּהּ פַּעַם וּפַעֲמִים וְאִזּוֹ הֵם עוֹשִׂים אֶת עֲבוּדָתָם, וְאַח"כּ אִם לֹא נַעֲשֶׂה הַדְּבָר כְּרָאוּי הֵם מוֹסִיפִים עַל עֲבוּדָתָם וְגוֹרְעִים מִמֶּנָּה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא חֵבִי, אֶפִּיק עֶבֶידְתָּא לְאַמְתּוֹ, מִתְּהוּ דִּלִּית בָּהּ מִפְּשׁוֹת כָּלִל, וְאִיהוּ מִפְּשֵׁי אֶתְתִּקֵּן כְּדָקָא יָאוֹת, וְלֹא אֶצְטְרִיךְ לְאוֹסְפָא וְלֹא אֶגְרַע מִנִּיה

אֲמַנֵם הַקַּב"ה הוּא לֹא כֵךְ כִּי הֵנָּה הוּא הוֹצִיא אֶת עֲבוּדָתוֹ לְאֵמִיתָה כְּשֶׁהִיא מִתּוֹקֶנֶת בְּשְׁלִימוֹת, מְדַבֵּר תְּהוּ שְׁאִין בּוֹ מִמֶּשׁ כָּלִל, דִּהֵינּוּ שֶׁהוּא בְּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה יֵשׁ מֵאִין, וְהַכֹּל

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000